

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

JEANNEKE

Een monoloog

door

1880

Jan Lampo

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1997

Nr. 2379

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *JEANNEKE* op te voeren moet de naam van auteur *JAN LAMPO* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1997/0220/019
ISBN- 978- 90-385-04919

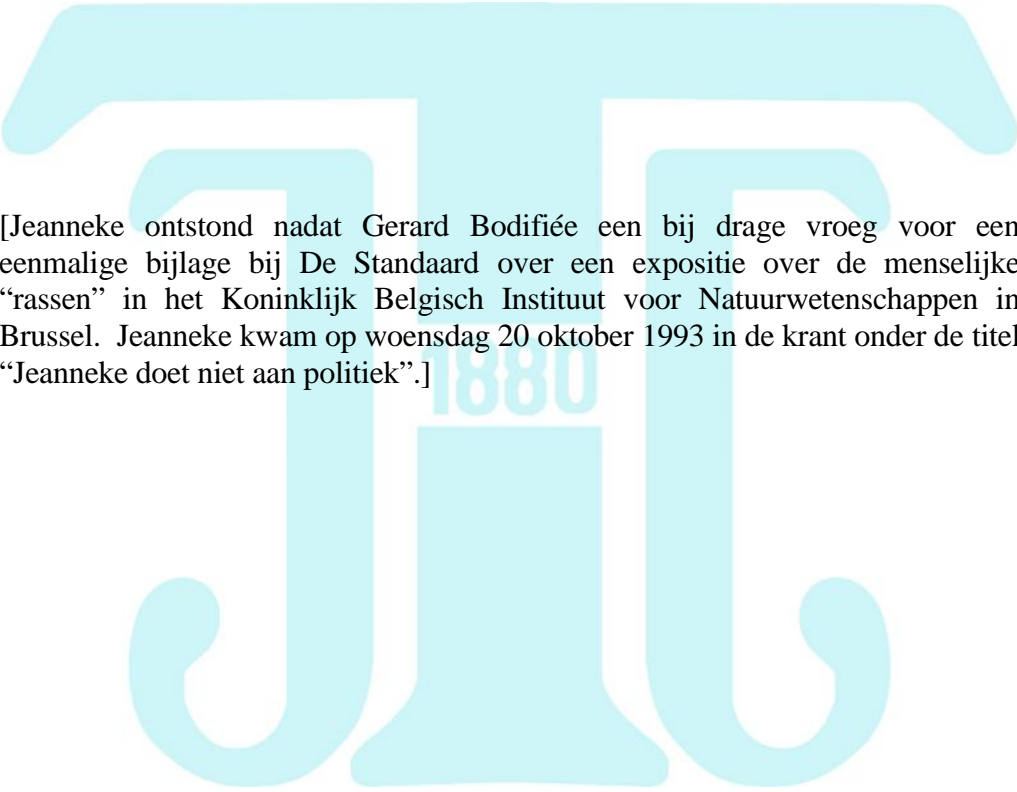
© 1997 Toneelfonds J. Janssens/ Jan Lampo
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGE

Jeanneke

[Jeanneke ontstond nadat Gerard Bodifiée een bij drage vroeg voor een eenmalige bijlage bij De Standaard over een expositie over de menselijke “rassen” in het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen in Brussel. Jeanneke kwam op woensdag 20 oktober 1993 in de krant onder de titel “Jeanneke doet niet aan politiek”.]

"Dag meneer. Wat zegt gij? Voor de gazet? Amai, dat is ook den eerste keer dat die aan mij iet komt vragen. Ah, dié gazet. Mijne man zaliger las altijd de Volkgazet, en later de Nief Gazet. Maar allez, daar kunt gij ook niet aan doen. Komt binnen."

"Ik heb tijd - als 'ne mens ene keer met pensioen is, dan weet hij met zijnen tijd genen blijf. Al zijn er die zeggen dat zij daar gene last van hebben. Maar eerst zien en dan geloven, hé. Allez, manneke, blijft daar niet staan, ge gaat kou krijgen. Maar valt niet over de paraplubak."

"Whisky, is 't nu gedaan met blaffen!?! Koest, meneer is van de gazet. Past op, of ik zal u eens! Daar, in uw mand. En kop toe! 't Is toch wreed hé, meneer, dat is bang van zijnen eigen schaduw en dat maakt van zijne neus of dat het 'nen tiger uit de zoölogie is."

"Zet u, meneer, hier, bij de stoof. 't Is nie warm buiten, hé? Een taske thee of hebt ge liever koffie? Ja, ik ook. Troost, noemde mijne man zaliger dat. Daar is 't leven mee te houden, zei hem, de Frans. Maar nu is hem toch ook dood. Al van in vijfentachtig."

"Longkanker, wat wilt ge - heel zijn leven twee pakskes blauwen Bastos per dag. Wij hadden niet voor niet 'ne sigarettenwinkel. Wacht, ik gaan eens direct het machien opzetten."

"Voilà. Als hem te straf is, moet ge het maar zeggen, dan doen ik er wat warm water bij. Het gaat over Borgerhout, zegt ge? Daar is tegenwoordig nogal wat over te doen, hé? Zelfs op den televisie. Dat is natuurlijk met al die... euh... gastarbeiders."

"Ah, gij smooit ook? Doe maar, daar staat 'ne cendrier. Trouwens, als hem niet gesmoord had, dan stak de Frans er nu toch ook al onder. Van puur hartvreterij. 't Was 'ne moeilijke mens, mijne Frans. Nooit content. Altijd zagen, over de

belastingen, den btw en den onnozele klap van de mensen. Maar wat wilt ge, als winkelier..."

"Zijt gerust, ik gaan daar niet over zitten zagen gelijk een oud mens. Jawel, meneer, negenenzeventig in oktober. De migranten, juist, dat is waar dat gij voor gekomen zijt. Gelijk ge wilt. Maar ik verwittig u: ik ga mijn gedacht zeggen en als dat uw gazet niet aanstaat, dan moet gij uw bandopnemerke maar afzetten."

"Ze zeggen op den televisie dat wij hier allemaal racisten zijn. Maar dat is niet waar. Ik ben absoluut gene racist. Alleen is Borgerhout nie meer wat dat het geweest is. En daar zitten de Belgen voor heel weinig tussen. Er zijn hier d'ailleurs bijkans geen Belgen nie meer. Ja, ja, schrijft dat maar - bijkans geens Belgen."

"Met vreemdelingen, daar hebben wij vroeger nooit gene last mee gehad. Hier, aan deze kant van Borgerhout, tussen de Kroonstraat en de Plantin-en Moretuslei, awel, hier zit het vol joden. Gewone, en ook van die met van die lange baarden en krollekens. Daar is heel chic volk bij."

"En proper - niet te geloven! Het schijnt trouwens dat ze veel slimmer zijn dan wij! Hoe kunt ge daar nu iets tegen hebben? Ze zeggen soms op den televisie dat de mannen van het Vlaams Blok met die tjoek-tjoeken van u hetzelfde willen doen als den Duits met de joden in den oorlog."

"Maar dat is dikke zever. Ik heb de joden hier nog weten oppakken. En bij madam Smekens in de Oendekovenstraat - die haar vader kwam vroeger bij ons op de winkel, 'nen hele brave mens - hebben er heel den oorlog op zolder gezeten, zonder dat de Moeffen het wisten."

"Annemans en dien anderen van het Vlaams Blok, hoe heet hem, die hebben wel een groot bakkes, maar die willen die bruin mannen alleen maar terug naar de Sahara sturen - dat is de gasoven niet, hé, al is't er ook heel warm."

"D'ailleurs, zolang dat den Bob Cools met zijn witte moustache het hier voor 't zeggen heeft, zal dat ook niet gebeuren. Ik denk dat hij nog altijd denkt dat de Marokkanen voor hem gaan kiezen - allez, zo gauw dat ze mogen."

"Neeje, ik zijn nie van het Vlaams Blok. Ik doen nie aan politiek. Niemand doet dat hier. Mijne zoon ook niet, den Johnny. De Frans zaliger zei altijd tegen de Johnny: Johnny, politiek, dat is 'ne vuilen boel. En dat heeft den Johnny goed in zijn oren geknoopt. Zelf was de Frans pertang 'nen hevige socialist toen dat hij jonk was. Altijd in 't Volkshuis en den eerste mei zo zat als honderdduizend man."

"Of dat wij hier last hebben van die bruin? Het hangt er maar van af wat dat gij last noemt, hé? Die van hier naast, die slachten geen varkens op hun koer, als het dat is wat ge bedoelt. En er is hier ook nog nooit nie ingebroken - ze weten dat hier toch niks te rapen valt. Ik ben trouwens niet zo zot dat ik met twintigduizend frang in mijn sacoché over de Turnhoutsebaan ga defileren."

"Voorlopig hebben we ten anderen ook nog geen moskee, al weet ge natuurlijk nooit wanneer dat die mannen met hun lang kleed zoiet in hunne kop krijgen. Maar dat belet niet dat de mensen heel goed weten voor wat dat ze het hier Borgerokko noemen."

"Als ge hier in de geburen rondloopt, amai, dan weet ge direct wat dat ze willen bedoelen. Het wemelt hier gewoon van die bruin mannen. En maar joeng maken, ge kunt het niet bijhouden. Die van hierover, nevens madam Peeters, die hebben er acht of negen, ik ben den tel kwijtgeraakt. En ge kunt ze niet uiteenhouden, hé. Dat trekt allemaal gelijk twee druppelen water oopen."

"Ge vraagt uw eigen soms echt af of dat die niks anders te doen hebben dan... allez, ge weet wat dat ik wil zeggen, hé - 't is daar gelijk bij de konijnen, precies of dat ze 's avonds genen televisie kunnen zien gelijk wij."